

457

U S T A W A

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. (1) wyrazy: „Ministerstwa Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych”;

2) w art. 6 ust. (4) wyrazy: „Ministerstwo Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych”, wyrazy zaś: „Ministerstwo Skarbu do dnia 31 marca” zastępuje się wyrazami: „Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych w oznaczonym terminie”;

3) w art. 6 ust. (5) otrzymuje brzmienie: „Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może postanowić, iż zawiadomienia, wymienione w ust. (1), (2) i (4), mają być potwierdzane przez władze administracji ogólnej II instancji.”;

4) w art. 6 dodaje się nowy ust. (7) w brzmieniu:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może przedłużyć terminy, określone w ust. (1) i (2).”;

5) w art. 8 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„Cukrownie są obowiązane zatrzymywać w swych magazynach zapas cukru:

a) na przypadek, gdyby kontyngent wewnętrzny okazał się niewystarczający do pokrycia potrzeb rynku wewnętrznego oraz

b) na stworzenie stałego zapasu bezpieczeństwa; w tym przypadku Minister Rolnictwa i Reform Rolnych powoła zarządzenia, które umożliwią finansowanie tego zapasu.”;

6) w art. 8 ust. (2) wyrazy: „tego zapasu” zastąpiono wyrazami: „tych zapasów”;

7) w art. 16 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia zarządzić pobieranie tych opłat łącznie z podatkiem od cukru.”;

8) w art. 17 ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może nakładać na cukrownie obowiązek kontraktowania pewnej części buraków u określonych kategorii plantatorów, jak również może zakazywać poszczególnym cukrowniom kontraktowania buraków cukrowych na określonych terenach plantacyjnych, a to celem zapobiegania nowym przypadkom krzyżowania się plantacji poszczególnych cukrowni.”;

9) po art. 18 dodaje się art. 19 w brzmieniu:

„(1) Kto wykracza przeciw przepisom o obowiązku zatrzymywania w magazynach cukrowni określonych ilości cukru,

podlega karze grzywny od 50 do 100 złotych od każdego rozpoczętego kwintala brakującego zapasu cukru.

(2) Przepisu ust. (1) nie stosuje się, jeżeli brakujący zapas nie przekracza ubytku, wolnego od opodatkowania w myśl przepisów o podatku spożywczym od cukru.

(3) Kto przekracza wyznaczone kontyngenty wywozowe cukru,

podlega karze grzywny od 50 do 100 złotych od każdego rozpoczętego kwintala cukru, wypuszczonego do obrotu ponad kontyngent.

(4) Kto sprzedaje cukier po cenie wyższej od ustanowionej przepisami,

podlega karze grzywny od 50 do 100-krotnej różnicy ceny.

(5) Kto narusza przepisy:

a) o warunkach dysponowania przez cukrownie cukrem, nie objętym kontyngentem wewnętrznym,

b) o opłatach specjalnych, związanych z gospodarką cukrową,

c) o zaliczaniu cukru surowego na pokrycie kontyngentów i zapasów cukru oraz o przeliczaniu cukru surowego na cukier biały,

d) o warunkach, jakim powinien odpowiadać cukier, wprowadzony do obrotu oraz jego opakowanie,

podlega karze grzywny od 100 do 50.000 złotych.

(6) Kto narusza inne przepisy o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej,

podlega karze grzywny do 3.000 złotych.

(7) Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, określone w ust. (1) — (5), należy do właściwości sądów grodzkich, w sprawach zaś o przestępstwa, określone w ust. (6) — do władz administracji ogólnej.”;

10) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Uznaje się za wygasłe uprawnienia do udziału w kontyngentach wewnętrznych tych cukrowni, które nie były czynne w okresie kampanijnym 1934/35 i tych, które do dnia 4 grudnia 1935 r. nie przystąpiły do produkcji cukru w okresie kampanijnym 1935/36.”;

11) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.”.

Art. 2. (1) Rozporządzenia i decyzje, przewidziane w przepisach artykułów: 1 ust. (1), 2 ust. (2), 3 ust. (1) i (3), 4 ust. (1) i (2), 5 ust. (1), (3) i (5), 6 ust. (1), (4) i (6), 7 ust. (1), 8 ust. (2), 14, 15 ust. (1) i (2), 17 ust. (1) i (3) oraz 18 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548), wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, a co do art. 17 ust. (3) również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

(2) Rozporządzenia i decyzje, przewidziane w przepisach artykułów: 8 ust. (3), 11 i 12 dekretu, powołanego w ust. (1), wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych co do art. 8 ust. (3) lit. a) i art. 12 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do art. 8 ust. (3) lit. a) i art. 12 lit. b) również w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Skreśla się w dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. Prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581) w części I, dziale I, w art. 1 pkt 19) oraz rozdział dwudziesty pierwszy „Naruszenie przepisów o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.”.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski